

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

A R R E S T

**nr. 187.920 van 14 november 2008
in de zaak A. 190.272/IX-6111.**

In zake : Frederick VANCOILLIE,
die woonplaats kiest bij
advocaat A. VERMOUT,
kantoor houdende te ZEDELGEM,
Burg. Jos. Lievensstraat 12

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Justitie.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Frederick VANCOILLIE op
10 november 2008 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de
schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van “de beslissing van de Directeur
van de Strafinrichting te Brugge - Mannenafdeling 2 van 6.11.2008 waarbij
verzoeker de volgende tuchtsanctie met onmiddellijke ingang werd opgelegd:

- 3 dagen strafcel zonder gunsten, voorwaardelijk 1 maand;
- 1 maand strikt regime, nl. glasbezoek, geen binnenhuisbezoek, geen bezoek
zonder toezicht, individuele wandeling, uitsluiting van elke gemeenschappelijke
activiteit, eredienst op cel, geen werk en telefoon beperkt tot raadsman en
ombudsman”;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde
verzoekende partij de nietigverklaring vordert van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 12 november 2008 waarbij aan de
verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 12 november 2008 waarbij de
terechtzingting bepaald wordt op 14 november 2008, om 14.00 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. VERMOUT, die verschijnt voor de verzoeker, en van attaché P. VAN CAENEGHEM, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973,

OVERWEEGT WAT VOLGT :

1. De verzoeker verblijft sinds 6 juni 2005 in het penitentiair complex te Brugge.

Op 6 november 2008 wordt de thans bestreden beslissing genomen, nadat de verzoeker werd gehoord, bijgestaan door zijn raadsman.

De bestreden beslissing legt aan de verzoeker de volgende tuchtsanctie op:

“- 3 dagen strafcel zonder gunsten, voorwaardelijk 1 maand;
- 1 maand strikt regime, nl. glasbezoek, geen binnenhuisbezoek, geen bezoek zonder toezicht, individuele wandeling, uitsluiting van elke gemeenschappelijke activiteit, eredienst op cel, geen werk en telefoon beperkt tot raadsman en ombudsman.”

Onderzoek van de vordering

2. Overeenkomstig artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

2.1. Wat de eerste voorwaarde betreft, blijkt uit het administratief dossier dat de bestreden beslissing dateert van 6 november 2008, dat de tuchtsanctie op die datum aanvangt, dat de verzoeker op 10 november 2008, per fax een verzoekschrift bij uiterst dringende noodzakelijkheid indient en dat de tuchtstraf afloopt op 6 december 2008. Bijgevolg is de verzoeker alert en diligent opgetreden en heeft hij zijn verzoekschrift binnen een termijn van vijf dagen ingediend en is voldaan aan de eerste cumulatieve voorwaarde van voornoemd artikel 17, §§ 1 en 2.

2.2.1. Wat de derde voorwaarde betreft, schrijft de verzoeker wat volgt:

“De beslissing wordt onmiddellijk ten uitvoer gelegd, en beperkt de rechten van verzoeker in sterke en onherstelbare mate.

De tuchtmaatregel leidt tot een verregaande isolatie, hetgeen ongetwijfeld een negatieve impact heeft op het psychisch en fysisch welzijn van verzoeker, en dit bovenal door de ontzegging van normaal bezoek met zijn zoontje die op 12.11.2008 twee jaar oud wordt. Een glasbezoek met een kind van dergelijk jonge leeftijd is niet mogelijk, nu dit kind verzoeker/zijn papa wil omhelzen en ermee wil spelen. In het kader van glasbezoek kan onmogelijk verwacht worden dat zijn zoontje een uur zal kunnen en willen stilzitten op de schoot, aan de andere kant van de wand. Verzoeker heeft dan ook enorme schrik dat zijn zoontje door de uitvoering van de tuchtmaatregel van hem zou vervreemden, wat niet onwaarschijnlijk is gelet op de zeer jonge leeftijd van het kind. De afwezigheid van bezoek van zijn kind geeft de echtgenote van verzoeker dan een troef die zij tegen hem zou kunnen gebruiken in het kader van de nakende echtscheiding en brengt het thans regelmatig bekomen contact met zijn kind in gevaar.

Elke aantasting van het privé- en familieleven maakt derhalve een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel uit. (in dezelfde zin: R.v.St. (11/ k.) nr. 142.685, 25 maart 2005, <http://www.raadvst-consetat.be> (11 juni 2006), A.P.M. 2005 (samenvatting), afl. 4, 89)

De tuchtmaatregel ontnemt verzoeker verder ook elke bron van inkomsten, waardoor hij over geen financiële middelen beschikt om zijn zoontje voor zijn nakende verjaardag en sinterklaasdag een cadeau te geven, en dit los van het feit dat concludante evenmin middelen heeft om in eigen basisbehoeften te voorzien. Verzoeker kan immers niet rekenen op enige financiële steun van buitenaf.

Eens de tuchtstraf wordt uitgevoerd, kan deze niet meer worden teruggeschroefd”.

2.2.2. Via de wachtdienst van het voorbije weekend vernam de zetelende staatsraad dat de gevangenisdirecteur een uitzondering heeft gemaakt voor het bezoek van de minderjarige zoon aan de verzoeker, dat evenwel niet kon doorgaan, doordat de moeder van het kind niet op de afspraak kwam. Uit de debatten is evenwel gebleken dat het kind wekelijks op bezoek komt bij de verzoeker, zodat het contact tussen vader en kind gegarandeerd is, op het tijdstip van de uitspraak van huidig arrest, ook al vindt het bezoekrecht plaats in wat moeilijker omstandigheden, gelet op de opgelegde tuchtsanctie. Bijgevolg kan het eerste aspect van het moeilijk

te herstellen ernstig nadeel niet worden weerhouden en toont de verzoeker de “negatieve impact” op zijn psychisch en fysisch welzijn niet aan. Het tweede aspect van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft een financieel nadeel dat niet moeilijk te herstellen is en dat te wijten is aan het persoonlijk gedrag van de verzoeker, die zich blijkbaar moeizaam aanpast aan het carceraal milieu, wat blijkt uit de vorige talrijke tuchtsancties.

2.2.3. Bijgevolg is niet voldaan aan de derde cumulatieve voorwaarde van voormeld artikel 17, §§ 1 en 2. Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen.

**OM DIE REDENEN
BESLIST DE Wnd. VOORZITTER :**

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op 14 november 2008, door :

de H. D. MOONS,
Mevr. V. WAUTERS,

staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

D. MOONS.